

QUE TAL COMPANYS

Que tal companys, com porteu aquesta cosa,
no és pesat si saps trobar el moment,
ara ja acostumat res hem fa nosa,
amb tot faig bona cara ben content.

M'aixeco al mati i faig la passejada,
del dormitori fins el menjador,
i amb l'energia del tot recuperada,
a fer la ruta diària amb esplendor.

Ja tinc molt ben après l'itinerari,
una ruta llarga sense cap final,
quan he fet tota la volta, puc torna-hi,
més sempre procurant no prendre mal.

I l'amatent bastó que m'acompanya,
ell sempre està preparat i somrient,
és recta, macís i de pura canya,
i m'aguanta ferm com un home valent.

M'acompanya sense dir-me paraula,
des de bon mati fins a negra nit,
i es tant complaent si el deixo sota taula,
com si el faig reposar vora el meu llit.

El sofà quan hem veu tot ell tremola,
deu pensar "ja s'acosta aquest pesat",
segur que si tingués una pistola,
ja ho tindria des de fa temps arreglat.

Però jo tranquil, perquè la migdiada,
no la perdono ni a un sofà enfadat,
això si, sempre amb la tele engegada,
i posar-me ben deltot escarxofat.

Les rajoles de la casa hem saluden,
els mobles quan passo, tots diuen "com va".
Mentre agraeixo a tots els que m'avisen,
se que serà molt millor un demà.